

Fira de València, una

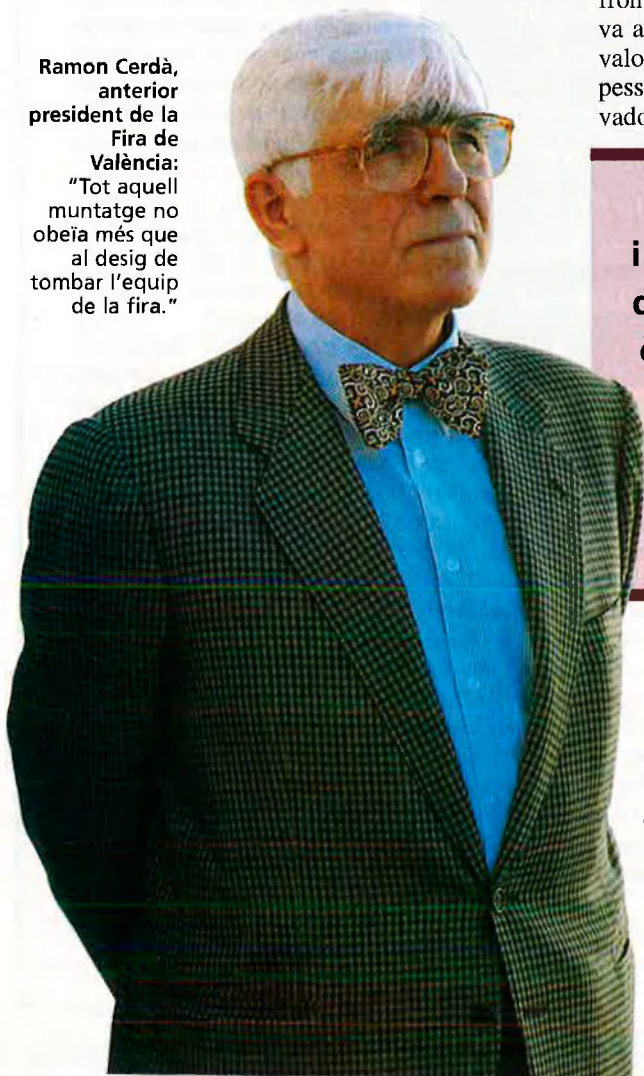
A finals de 1995, els sectors més conservadors de la patronal valenciana iniciaven una campanya per tombar l'equip directiu de la Fira de València, amb la col·laboració de la Inspecció d'Hisenda. Un tribunal acaba d'anul·lar el gros de les actes sancionadores.

La campanya dels sectors més conservadors de la patronal valenciana contra els anteriors gestors de la Fira de Mostres de València s'ha desfet com un castell de cartes. L'atac va comptar amb l'inestimable suport de la Inspecció d'Hisenda a València. Ara, un tribunal ha anul·lat actes sancionadores contra la Fira per valor de 450 milions de pessetes.

Una senzilla sol·licitud de comprovació de devolucions de l'IVA va encendre a finals de 1995 la crisi més espectacular de la Fira de Mostres de València. Aquesta petició de comprovació, efectuada davant Hisenda per la mateixa Fira i referida a l'exercici de 1993, va obrir una minuciosa inspecció dels comptes de la institució. La tardor de 1995, ja amb el Partit Popular al front de la Generalitat, Hisenda va alçar actes sancionadores per valor de més de 630 milions de pessetes. Els sectors més conservadors de l'empresariat valencià

oportú per a aquests interessos. Cerdà va ser substituït per l'empresari Antonio Baixauli, i uns mesos després, també el director de la Fira de València, Alejandro Manes, fou despatxat d'un càrrec ara ocupat per Rafael Olcina. El Tribunal Econòmic Administratiu de València acaba d'anul·lar cinc actes sancionadores alçades per la inspecció d'Hisenda contra la Fira de València. Aquestes cinc actes obligaven la Fira de València a pagar 450 milions de pessetes, però hi ha d'altres encara sense resoldre relatives a l'impost de societats i a unes retencions de l'IRPF d'alguns treballadors. Les resolucions de l'esmentat tribunal ara conegudes rehabiliten la tasca dels anteriors gestors de la Fira. I tornen a qüestionar l'actuació de la inspecció d'Hisenda al País Valencià en els darrers anys.

Ramon Cerdà,
anterior
president de la
Fira de
València:
"Tot aquell
muntatge no
obeïa més que
al desig de
tombar l'equip
de la fira."

**Empresaris
i funcionaris han
denunciat, sense
èxit, la irregular
actuació de la
Inspecció
d'Hisenda a
València.**

aprofitaren l'ocasió per descarregar contra Ramon Cerdà, aleshores president de la Fira de València, tota la ràbia acumulada en xicotets enfrontaments al llarg dels anys. El Partit Popular volia canvis en la cúpula de la institució firal i l'actuació d'Hisenda arribava en un moment sospitosament

Amnisties i anul·lacions. Des de fa anys, empresaris i funcionaris d'Hisenda han denunciat, sense èxit, la irregular actuació de la Inspecció Regional d'Hisenda a València. Ara, els tribunals confirmen que les denúncies estaven fonamentades.

L'amnistia fiscal (en expressió del secretari d'Estat d'Hisenda, Juan Costa) de 1.000 milions de pessetes als membres de la família Lladró, i l'anul·lació d'actes sancionadores per 450 milions a la Fira de València són dos d'aquests fonaments. El primer cas (destapat per la revista EL TEMPS en primícia) qüestionava, com a mínim, l'eficàcia organitzativa de la inspecció, ja que el tribunal va de-

absolució a destemps

ARXIU / RAFA GIL

cretar la prescripció dels deutes tributaris per inactivitat administrativa durant més de sis mesos. El segon afer desautoritza els criteris de fons utilitzats per la inspecció enfront dels arguments dels contribuents.

La Fira de Mostres de València va sol·licitar a Hisenda una comprovació rutinària sobre la seua devolució de l'Impost del Valor Afegit (IVA) corresponent a l'exercici de 1993. Aquesta petició va ser aprofitada per la inspecció per a revisar tots els comptes de la institució firal dels cinc exercicis anteriors. Respecte a l'IVA, Hisenda va acabar alçant actes per valor de 447.666.000 pessetes, corresponents als exercicis compresos entre els anys 1989 i 1993. Però la cosa no va quedar en l'IVA, l'inspector encarregat del cas va reclamar també pagaments per l'impost de societats de dos exercicis (amb unes actes finals de vora 200 milions) i va qüestionar algunes retencions pel treball personal que la institució efectuava als seus treballadors. Aquest darrer concepte no va resultar important per la quantia. En conjunt, segons l'inspector, les quotes deixades de pagar, més les sancions i els interessos de demora, sumaven més de 630 milions de pessetes.

Les primeres actes d'Hisenda portaven data de setembre de 1995 i poc després el diari conservador *Las Provincias* es feia ressò de la notícia. Amb l'esmentat diari com a punta de llança, els sectors més conservadors de la patronal valenciana i de la Cambra de Comerç van aprofitar per a acabar de tombar la cúpula de la Fira de València, ja molt tocada des de l'arribada del PP a la Generalitat uns mesos abans. La Cambra de Comerç va encarregar un informe sobre la situació de la Fira a l'empresari Antonio

'Las provincias' actuà com a punta de llança de la campanya dels sectors més conservadors de la patronal valenciana.

Baixauli, precisament un dels candidats per a substituir Ramon Cerdà a la presidència de la institució firal. Baixauli va acabar, efectivament, ocupant la presidència.

Bancs i exposicions canines. Ramon Cerdà va recórrer als tribunals contra les actes d'Hisenda i ara li han donat la raó. En el cas de l'IVA, el conflicte va sorgir

perquè la Fira aplicava a diversos serveis el tipus reduït del 6% i no el general d'aleshores, que era del 12%. Aquests serveis eren els lloguers d'estands, salons, cafeteries o bancs. També es referien a l'explotació de tanques de publicitat, o l'organització de premis d'innovació. La investigació d'Hisenda arribava a analitzar el lloguer de moquetes per als participants en les mostres i les exposicions canines.

Les resolucions del Tribunal Econòmic-Administratiu de València recorden que la llei tributària aplicable en el moment de la inspecció a la Fira assenyala: "L'impost s'exigirà al tipus del 12%, excepte allò disposat als articles següents". L'article següent afegia: "S'aplicarà un tipus del 6% als serveis prestats per les fires i les exposicions de caràcter comercial". Aquesta redacció, segons afirma el tribunal, no aclareix si el tipus reduït s'aplica a les activitats essencials de les fires i les exposicions co-

L'anterior equip directiu de la Fira va efectuar una provisió de fons per si es perdia el cas de les actes d'Hisenda. La nova cúpula de la institució firal té, a més dels beneficis deixats per l'equip de Cerdà, un bon grapat de milions provinents d'aquesta dotació de fons.

En conèixer-se les actes sancionadores de la Inspecció d'Hisenda, la Cambra de Comerç va encarregar un informe sobre la situació de la Fira a l'empresari Antonio Baixauli. Poc temps després, era nomenat nou director d'aquesta institució.

mercial o abasta totes les activitats, encara que es tracte de serveis indirectament relacionats amb les fires i, fins i tot, les subcontractes. La interpretació que realitza ara el tribunal és la més favorable a la Fira de València. Les resolucions rebutgen que existesca negligència en l'actuació dels gestors de la institució firal, tot recordant que es tracta d'una associació d'utilitat pública. En conseqüència, les cinc resolucions dictades pel Tribunal Econòmic Administratiu de València estimen parcialment les demandes presentades per Ramon Cerdà en nom de la Fira de València i ordenen que les actuacions tornen a l'òrgan gestor per tal de procedir a una nova liquidació dels impostos de l'IVA dels exercicis de 1989 a 1993 d'acord amb els nous criteris establerts pel tribunal. Aquesta nova liquidació es produeix perquè un parell de conceptes menors (els serveis de muntadors i el lloguer de sales i salons) sí que han de tributar pel tipus general.

Ramon Cerdà considera que ara "s'ha fet justícia". L'ex-president de la Fira de Mostres de València afegeix: "Ja des del principi, com a president de la Fira em vaig negar a donar conformitat a les actes perquè pensava que s'havien conculcat principis fonamentals,

ARXIU / RAFA GIL

Les resolucions del Tribunal Econòmic Administratiu de València poden servir per aclarir la situació tributària d'altres fires.

a la vegada que la inspecció es feia una llei a la seua mesura, sense tenir en compte les manifestacions que jo vaig fer aleshores". I a la pregunta de si pensa que algun sector econòmic i polític valencià va instrumentalitzar Hisenda contra els anteriors gestors de la Fira respon: "No ho pense. N'estic ben segur. Recordem les declaracions a bombo i platerets que varen fer alguns senyors i institucions que avui semblen estar molt preocupats per fets que no són actes d'inspecció acceptades. A més a més, recordem el que deien alguns mitjans de comunicació al voltant del cas. Tot aquell muntatge no obeïa més que al desig de tombar l'equip de la Fira. El que passa és que s'ha fet veritat aquella màxima llatina que deia 'veritas numquam perit'".

ARXIU / RAFA GIL

Alejandro Mánez, anterior director de la Fira de València. Uns mesos després de la substitució de Ramon Cercà, també ell era rellevat.

Campanya periodística. Quan va esclatar la polèmica, l'actual president de la Fira, Antonio Baixauli, era dirigent de la Confederació Empresarial Valenciana (CEV) i conseller de la Cambra de Comerç. En representació d'aquesta darrera institució formava part del comitè executiu de la Fira de Mostres de València. El dia 4 de desembre de 1995 s'esperava un comitè executiu de la Fira especialment tens. La campanya periodística

PREMIS LITERARIS

prèvia havia escalfat l'ambient, però finalment la reunió va transcórrer amb normalitat. Totes les intervencions foren per a donar suport al president Ramon Cerdà. El deteriorament de la seua imatge ja havia sortit efecte per la via dels titulars de premsa escandalosos. La Cambra de Comerç havia encarregat un informe sobre la situació de la Fira de València al mateix Antonio Baixauli, però aquest informe, després de tot el rebombori organitzat, es va quedar en una simple descripció dels fets.

Cerdà no vol acusar amb noms els beneficiaris d'aquella campanya, però els defineix així: "Són aquells que estan en possessió de la veritat eterna, els qui donen carta de bons o roïns empresaris, els qui decideixen qui és o no bon valencià". L'ex-president de la Fira es lamenta que aquest assumpte no siga aïllat a València: "Hi ha gent que sota l'excusa d'uns interessos que diuen defensar, però que desconeixen completament, es dediquen a amargar la vida de qui pensa en l'empresa i en qui pensa en el servei a la societat sense posar-se sou pel servei".

Altres fires de l'estat estan sotmeses en l'actualitat a inspeccions d'Hisenda. Les resolucions del Tribunal Econòmic valencià poden aportar llum sobre la situació tributària d'aquestes institucions firals. La Fira de Barcelona i la d'Alacant han patit inspeccions en els darrers anys.

Abans d'abandonar la cúpula de la Fira de Mostres de València, l'anterior equip directiu va decidir efectuar una provisió de fons per si finalment es perdia el cas de les actes d'Hisenda davant els tribunals. Ara, a més dels beneficis de la institució aconseguits gràcies a l'anterior gestió, la tresoreria de la institució es trobarà amb un bon grapat de milions de pessetes, precisament els provinents d'aquella provisió de fons. Seran els gestors nomenats pel Partit Popular els beneficiaris d'una magnífica situació financera.

Francesc Bayarri

de la VIII NIT de S'ANT JORDI

Premi de REPORTATGE

Premi de periodisme instituit per **EL TEMPS**

Podran postular a aquest premi exclusivament els temes centrats en Catalunya Nord i hauran de ser necessàriament reportatges. L'extensió màxima de les obres presentades no podrà ser inferior a 3 fulls ni excedir de 5.

2

L'import del premi ha estat fixat en 2.500 francs.

3

EL TEMPS, entitat que concedeix el premi, determinarà el jurat. Les obres finalistes seran publicades al mateix setmanari **EL TEMPS**.

4

Les obres concursants hauran de ser adreçades abans del 10 d'abril al corresponal de Catalunya Nord del setmanari **EL TEMPS**.

Pere Codonyan
13, carrer de la Llanterna
66000 Perpinyà